

I blickfånet: Ailin Moaf Mirlashari och Streetgäris

"Lämna egot vid dörren"

För Ailin Moaf Mirlashari har samhällsengagemanget alltid varit självklart och hon tog initiativ till den feministiska organisationen Streetgäris när hon var bara 20 år. Hon fortsätter nu att arbeta för att unga i Stockholms förorter ska ge röst åt sina egna berättelser och hon drömmer om att förändra samhället med konst och kultur.

Ailin Moaf Mirlashari föddes i Husby i norra Stockholm. Båda hennes föräldrar var politiska flyktingar från Iran och möttes i Sverige. Ailin växte upp med diskussioner kring poesi, politik, litteratur och filosofi, något som präglat henne starkt. Hon ser sig själv och sin syster som privilegierade då de fått med sig ett kulturellt kapital, något som hjälpt dem båda att kanalisera sitt engagemang på ett väldigt tydligt sätt. I gymnasiet kom hon i kontakt med ungdomsorganisationen Megafonen i Husby.

När jag blev en del av Megafonen började jag växa som medveten ungdom. Jag blev en del av ett ungdomsnätverk som arbetar för social rättvisa i förorten och driver olika projekt. Vi anordnade föreläsningar, filmkvällar och ungdomsutbyten. Jag kan se att den tiden var en väldigt viktig del av min aktivistiska utbildning.

Som barn följde Ailin ofta med sina föräldrar på bokmässor och till andra kulturella sammanhang. Hennes pappa var och är fortfarande förläggare och ger ut exilförfattares böcker. Sin mamma beskriver hon som en poetisk humanist med ett stort hjärta och ett starkt samhällsengagemang. Att Ailin miste sin mamma redan

som tioåring har även det gett ett stort avtryck.

Hennes död har gjort mig mer känslig och skör, men på ett bra sätt. Det är en skörhet som även är en tillgång. Något som skapat mer empati, eftertänksamhet och styrka, säger hon med eftertryck.

Startade Streetgäris

Ailin gick ut gymnasiet knappt arton år fyllda och började på socio-
nomutbildningen direkt, parallellt med sitt engagemang i Megafonen.

Att ha det engagemanget samtidigt som studierna hjälpte mig att få ett verklighetsperspektiv och det var viktigt för mig. Vi arbetade med social hållbarhet, feminism och förortsfrågor.

Den 8 mars 2013 startade hon Streetgäris. Det är en intersektionell rörelse för kvinnor och icke-binära som stöttar, lär ut och inspirerar varandra. Deras mål är att omfördela makten i samhället och arbeta för demokrati och opinionsbildning. Det började med att Ailin skickade ut ett sms till vänner och bekanta. Och uppslutningen var enorm. I dag har de 8000 medlemmar och är aktiva både på Facebook och har flera olika projekt som de driver. Självt sitter hon med i styrelsen för organisationen.

Jag startade Streetgäris



Nyhetsbyrån, ett projekt som Streetgäris är med och driver på Tensta Konsthall, är en kurs för unga vuxna i förorten med inriktning på konst, journalistik och dokumentärt berättande.

mycket för att jag hade vuxit upp med feministiska förebilder, men inte kunde känna igen mig i den etablerade feministiska rörelsen. Den var antingen för akademisk eller så var den centrerad i innerstan. Jag visste att engagemanget fanns i förorterna och därför ville jag skapa något som även tjejer och kvinnor med annan bakgrund och klass kunde känna igen sig i.

Samarbeta och lyssna

Några veckor efter det första sms:et organiserade de sig och blev en förening.

Vi har arbetat med brinnande hjärtan för Streetgäris så vi har glömt att söka pengar, säger Ailin och skrattar. Först nu efter fyra år letar vi efter lokal och söker finansiering. Det kan hjälpa oss att utvecklas i ett långsammare och mer hållbart tempo om vi har några som är avlönade.

Hon menar att vi behöver bli bättre på att samarbeta, lyssna och även ifrågasätta oss själva mer. Vi kan alla bidra till en positiv förändring, inte bara för oss själva, utan också för varandra.

Inom Streetgäris har vi arbetat mycket efter modellen att lämna egot vid dörren, det är väl-

"Min dröm är att jobba på strukturell nivå med konst och kultur som ett verktyg. Jag vill in i strukturen och förändra samhället."

digt kraftfullt. Självreflektion och öppenhet är oerhört viktigt om man vill jobba för inkludering. Kampen är intersektionell och vi måste lära oss att lyssna på varandra först, för att sedan kunna backa varandra och hjälpas åt på bästa sätt.

Gäri är slang och betyder tjej. Inom rörelsen är det viktigt att olika perspektiv ska tas in i beaktning så som klass, sexualitet, religion, etnicitet och funktion. Hon menar att den fyller ett tomrum med sin bredd, som inte tidigare funnits. Ett av projekten de driver just nu är en lyssnarserie som vill utmana den offentliga debatten, där man istället för talas om - talar med.

Jag mår illa av det ovanifrånperspektiv som räddade medicinskt kring feminismen i förorten. Det var så idén föddes.

Plattform för unga

Under hösten kommer Streetgäris tillsammans med Vällingby Stadsteater anordna tre offentliga samtal kopplade till intersektionell feminism. Streetgäris arbetar även med pensionsrättvisa där fokus är att utlandsfödda och kvinnor ska ha rätt till en skälig pension. Ett tredje spår just nu är något de kallar Nyhetsbyrån, som de driver tillsammans med Tensta Konsthall, JMK och Konstfack. Det är en kurs för unga vuxna i förorten med inriktning på konst, journalistik och dokumentärt berättande. Kursen har blivit en plattform för många unga kreatörer i förorten.

Det projektet arbetar jag själv med. Ett av målen är att institutionerna ska bredda rekryteringen och att fler från förorten ska få ta plats i sådana rum.

Förändra med konst

Under flera år arbetade Ailin som processledare i ett projekt som heter Förorten i centrum där konstnärer gör muralmålningar. Det handlar om att genom konstuttryck höja folks röster och arbeta med lokalt förankrade projekt, där människor får berätta sina egna berättelser och på

det sättet öka sin framtidstro, sitt engagemang och sin stolthet. Sedan i augusti läser hon själv hel-
tid på en konstskola vid sidan om de uppdrag hon har.

Jag vill prioritera min egna konstnärliga sida nu säger Ailin. Det finns en stark dröm att åka till Iran och gå på en konstskola där. Men som barn till politiska flyktingar har hon inte den möjligheten i nuläget.

Istället tar hennes persiska och balochiska arv sig uttryck i hennes konst, där Ailin gärna arbetar med persisk kalligrafi. Hon återkommer flera gånger under intervjun till ordet inkluderande. Det är ordet som både bär och rymmer det hon vill göra, nu och i framtiden.

Min dröm är att jobba på strukturell nivå med konst och kultur som ett verktyg. Jag vill in i strukturen och förändra samhället. I den drömmen finns även en önskan om att någon gång starta och driva ett kulturhus i förorten och fånga upp och förvalta den oerhörda rikedom som finns där bland människor.

Text: Anne Casparsson
Foto: Jan-Ake Eriksson

Om Ailin Moaf Mirlashari

Född: 1992 i Husby i norra Stockholm, flyttade till Sollentuna och sedan till Kista. Har alltid bott i norrort utefter blå linjen.

Bor: Stadshagen i Stockholm.

Utbildning: Socionom och pluggar just nu grafik.

Yrke: Kultursocionom, aktivist, konstnär och grundaren till det intersektionella feministiska nätverket och föreningen Streetgäris.

Just nu: Pluggar grafik på grafiksolan i Stockholm och jobbar med Nyhetsbyrån på Tensta Konsthall.

